

[Socialministeren.]

til at se ud til, at det skulde gaa ud over mig personlig.

Men saa snart jeg har svaret det ærede Medlem Hr. Krag paa den venlige om end undertiden bestemte Maade, hvorpaa jeg svarer ham, saa kommer hans naturlige Væsen frem, der er saa himmellangt fra personlig Forfølgelse, der i Virkeligheden er saa blidt og elskeligt, som vi hørte det i den sidste Tale i Forhold til Talen i Gaar. Det ærede Medlem Hr. Rager, der altsaa har et daarligt Indtryk af det ærede Medlem Hr. Krag, vilde tro, at denne holdt den Tale i Gaar af Hensyn til Pressen, medens han holdt den anden Tale i Dag, fordi han vidste, at saa langt i Referatet kommer de ikke. Men saaledes er det ikke. Det er virkelig personlig Venlighed, der dikterer det ærede Medlem Hr. Krags Optræden i Dag.

Den ærede Ordfører Hr. Krag begyndte med at anstille en Sammenligning mellem hans og min Indsats i dansk Sociallovgivning — jeg takker de ærede Ordførere Hr. Christmas Møller og Hr. Rager for deres Randbemærkninger til denne Fremstilling. Jeg skal herom kun sige, at det vil være forbeholdt Eftertiden at afgøre, hvem der har gjort den største Indsats, og hvem der har haft lettest ved at gennemføre, hvad han kunde betegne som sin Hensigt. Men een Ting kan allerede Nutiden afgøre, og det er, at *mine* Bestræbelser i hvert Fald aldrig er gaaet ud paa at ødelægge den Indsats, jeg selv har gjort paa dette Omraade.

I den Henseende har det ærede Medlem Hr. Krag Førerstillingen og vil have den for al Fremtid. Han og Venstre fremhæver altid ude omkring paa Møderne med Stolt-hed, at det er Venstre, der er Skyld i, at vi har den Sociallovgivning, vi har — det er gerne Indledningen til Meddelelser om, paa hvilke Punkter denne Lovgivning nu skal ødelægges. Paa denne Maade har det ærede Medlem Hr. Krag det ikke alene nu i Dag, men desværre ogsaa som Indenrigsminister. Den Stilling haaber jeg aldrig, jeg skal komme ud for, og skulde jeg komme ud for den, haaber jeg, at jeg vilde gaa min Vej. (Krag: Tror De?) Om jeg tror? Ja, jeg tror, jeg ved det, men jeg antager, at det ærede Medlem ogsaa her slutter ud fra sin egen Stilling; han har maattet sluge meget paa dette Omraade og forsvare det, han i Virkeligheden var imod. Det vil jeg ikke gøre overfor den Sociallovgivning, der staar mig saa nær, og som er min egentlige Livsgerning.

Det ærede Medlem Hr. Krag henviste overfor den Lov, han kritiserede, Loven af 19. Oktober, til, at tidligere ekstraordinære Love om Arbejdsløshed ikke var skaarret over samme Læst som Loven af 19. Oktober. — Nej, det var de ikke — hvoraf dog ikke følger, at de var rigtige eller rimelige, men det var jo netop min Hensigt ved Loven af 19. Oktober at stille Arbejdsløshedskasse-medlemmerne, som om der i Virkeligheden havde været en Krisekasseordning, der gav dem Ret til samme Hjælp, som de i saa Fald vilde have haft. Det var mit Udgangspunkt. Det var slet ikke mit Ønske i og for sig at indføre noget tilsvarende for de ikke-forsikrede, men dette Ønske blev fremtvunget gennem den Kritik, som mere end tilstrækkelig tydeligt er skildret her af ærede Ordførere foruden af mig selv, den Kritik, der blev øvet af tidligere Forslag fra foregaaende Aar.

Det ærede Medlem Hr. Krag sammenblander stadig forsikrede og ikke-forsikrede, naar han fortolker Cirkulæret, og hævede sig op til at sige, at det er umuligt at se, at Cirkulæret af 3. December alene angaar ikke-forsikrede. Er det virkelig saa umuligt at se, naar der staar følgende i Indledningen til Cirkulæret: Socialministeriet anser det derfor — det er i Anledning af Henvendelser, der er sket — for nødvendigt i Tilslutning til det i Cirkulærerne af 31. Oktober og 28. November 1931 udtalte yderligere at bemærke følgende vedrørende Forstaaelsen og Administrationen af Loven af 19. Oktober — og saa kommer med spærret Skrift —, for saa vidt angaar Udbetaling af Understøttelse til Personer, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, jfr. Lovens § 2? Kan man overhovedet tydeligere sige, at Cirkulæret kun omhandler Ikke-Arbejdsløshedskassemedlemmer? Det er oven i Købet sat med spærret Skrift.

I Anledning af de forskellige Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Krag om Arbejds-vægning og den dermed i Forbindelse staaende Skærveslagning eller Mangel paa Skærveslagning skal jeg henvise til den udførlige Redegørelse for Arbejdsløshedsnævnets Praxis, som blev fremsat af den ærede Ordfører Hr. Rager, med Tilføjelse af endnu en Oplysning. Der har i Arbejdsløshedsnævnet været nogen Tvivl om, hvorledes Cirkulæret af 28. Oktober 1931 skulde forstaaes paa dette Punkt — det, som det ærede Medlem Hr. Krag sigtede til —, og jeg har i den Anledning i Begyndelsen af forrige Maaned, tror jeg, det var, sendt Arbejdsløshedsnævnet en Skrivelse, der gør nærmere Rede for hele Stillingen overfor Arbejdsløshedsvægning og